

HET ONBEGREPEN VLAANDEREN

PAUL DE GRAUWE pleit ervoor de verkiezingswet te veranderen zodat de Franstalige burgemeesters in de rand benoemd kunnen worden. 'Het buitenland zal ons pas als tolerant percipiëren als we tolerant zijn.'

Met een merkwaardige consensus verwerpt Vlaanderen de eerste conclusies van de afgezanten van de Raad van Europa. Ongeloof en verbijstering over zoveel onbegrip van deze Europese gezanten overheersen in de Vlaamse media. De schuld ligt bij de Franstalige media. De buitenlandse journalisten begrijpen ons niet omdat ze misleid worden door hun Franstalige collega's. Wij Vlamingen zijn weer eens het slachtoffer van onbegrip, ja zelfs van slechte wil. Hoe is dit toch mogelijk? Want we hebben toch gelijk, nietwaar?

Er zal nu geld gestoken worden in informatiecampaagnes die de rest van de wereld moeten overtuigen van het grote Vlaamse gelijk. En dan zullen de ogen in het buitenland opengaan, en zullen de buitenlandse journalisten eindelijk inzien hoe ze zijn misleid door de Franstalige media.

Weinig Vlamingen durven vandaag hun grote gelijk in vraag te stellen. Maar hebben we wel gelijk? Is het wel zo dat de rest van de wereld ons niet begrijpt omdat de Franstalige pers een slechte rol speelt? Zal een informatiecampagne dat kunnen rechtzetten? Het antwoord op deze vragen is ronduit nee. Ons dossier is buitengewoon zwak en onverdedigbaar buiten de grenzen van Vlaanderen. Ons grote gelijk zal door niemand die geen Vlaamse bril draagt begrepen worden, zelfs niet na de informatiecampaagnes.

De burgemeesters in een aantal Vlaamse randgemeenten hebben de verkiezingswet overtreden, en dus kunnen ze niet benoemd worden. Eenvoudig, toch? Waarom begrijpen die buitenlanders dat niet? Wel, om twee redenen. Ten eerste, de verkiezingswet. Wat hebben die burgemeesters misdaan? Opvoeringsbrieven in beide landstalen rondgestuurd in gemeenten waar meer dan de helft van de bevolking Franstalig is. De burgemeesters hebben de wet overtreden die zegt dat dit alleen in het Nederlands mag. Probeer eens uit te leggen in het buitenland dat dit een redelijke wet is. De meeste buitenlanders zullen zo'n wet als ondemocratisch bestempelen en hun sympathie betuigen voor de burgemeesters. Geen enkele informatiecampagne zal daar verandering in brengen. De Vlaamse koppigheid in de verde-

diging van deze wet zal de buitenlandse perceptie van een kleinzielig en intolerant Vlaanderen zelfs nog versterken. We moeten hier op geen enkel begrip rekenen vanuit het buitenland.

Ten tweede, de sanctie die de Vlaamse overheid oplegt. De burgemeesters die de 'wet overtreden hebben' mogen niet benoemd worden. Punt aan de lijn. Ondanks het feit dat ze kunnen steunen op een grote meerderheid van de bevolking in hun gemeenten. Weinigen zullen in het buitenland begrip hebben voor een sanctie die regelrecht ingaat tegen een democratisch principe, met name dat een burgemeester die kan steunen op een brede democratische legitimiteit de uitoefening van zijn ambt niet kan ontzegd worden, tenzij die persoon zich bezondigd heeft aan zware overtredingen. Niemand zal in het buitenland geloven dat het hier gaat om een zware overtreding. De perceptie is zelfs dat Vlaanderen de rechten van de burgemeesters ontzegt om een belachelijke futiliteit, en dat de sanctie niet in verhouding is met het gepleegde misdrijf dat erin bestond de lokale bevolking uit te nodigen in hun eigen taal. Dat die lokale bevolking het in het verleden vertikt heeft Nederlands te leren zal in die buitenlandse perceptie geen rol spelen.

Er kan maar één conclusie volgen. Willen we ons imago van een open en tolerant Vlaanderen in het buitenland oppoetsen (en dat is broodnodig), dan moeten we die verkiezingswet veranderen en de burgemeesters die een democratische legitimiteit hebben, benoemen. Die wet is er gekomen omdat Vlaanderen worstelt met de fobie dat de Franstaligen steeds meer Vlaams grondgebied zullen inpalm. Vlaanderen is nu economisch en politiek sterk genoeg om die fobie opzij te schuiven en op een volwassen manier te reageren op het feit dat op een klein deel van haar grondgebied nogal wat Franstaligen wonen. We verliezen niets wanneer we aan deze Franstaligen het recht geven om bij verkiezingen in hun eigen taal opgeroepen te worden. We kunnen er allen maar respect in het buitenland mee terugwinnen.

Paul De Grauwe doceert internationale economie aan de KU Leuven